

[Viggo Nielsen.]

Ændringer ikke er forbundet med nye Udgifter. Jeg skal derfor tillade mig at pege paa Jagtloven. Der er stadig fra Jægerne stillet Forslag om Ændringer i Jagtloven, navnlig er der blandt det store Flertal af Jægerne Enighed om det betimelige i at faa gennemført en ensartet Pris paa Jagtkort. I Øjeblikket er der flere forskellige Priser paa disse Kort, varierende lige fra 2 Kr. til 20 Kr. Jeg finder disse forskellige Satser uheldige, men navnlig er jeg imod den høje Pris paa 20 Kr. Det er nemlig saaledes, at den besiddelsesløse Jæger næsten altid er nødsaget til at løse et saadant Kort, saafremt han vil gaa paa Markjagt i Almindelighed, altsaa uden at have noget bestemt Areal at drive Jagt paa. Jeg vil tro, at man uden at krænke de Interesser, der knytter sig til Jagtfonden, kan nedsætte denne Pris betydeligt.

Jagtfonden har vist sig at klare sig ganske godt med de nuværende Priser paa Jagtkort, idet den i Øjeblikket ligger med et Overskud paa $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Der løses ca. 70 000 Jagtkort om Aaret, og med en Pris paa 10 Kr. pr. Kort kunde Fonden vistnok godt faa Midler nok til Løsning af de strengt nødvendige Opgaver. Det er i hvert Fald min Tro, at ikke alle Jægere nærer lige stor Beundring for Konsulentinstitutionen, der møder med baade Overkonsulent og Konsulentudvalg. For øvrigt er det med Interesse, jeg har studeret Tallene fra Jagtfonden, og jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, efter hvilke Regler Jagtfondens Midler fordeles, specielt Tilskuddene til de to Hovedorganisationer og de enkelte Jagtforeninger. Er det saaledes, at Tilskuddene ydes pr. Medlem, eller tages der ved Tildelingen Hensyn til, at adskillige Jægere staar i begge Organisationer?

Jeg tillader mig dernæst at fremsætte nogle Bemærkninger om Situationen for Byggeriet og de Forhold, der knytter sig til Finansieringen og Pengemarkedet i øvrigt. Vi har i Sommer haft et omfattende Byggeri, og for alle de Ejendomme, der er blevet færdige i September og Oktober Maaned, gælder det, at de nu staar over for at skulle prioriteres. Men med det betydelige Fald i Obligationskurserne og Forhøjelsen af Diskontoen vil Bunden ganske sikkert blive slaet ud af adskillige Finansieringsberegninger. Det er vanskeligt at sige, hvad der skal gøres paa dette Omraade, men maaske det var en Udvej med de korte, midlertidige Realkreditlaan.

Dèr er der et Forhold, jeg gerne vil

pege paa i denne Forbindelse, det er Spørgsmaalet om vore Realkreditinstitutioner. Kreditforeningerne har Lov til at gaa op til en Laanegrænse paa 60 pCt. af en Ejendoms Værdi, men de ligger gerne 5—10—15 pCt. under denne Grænse med deres Laan. Hypotekforeningerne kan gaa op til 70 pCt., men vil helst placeres inden for Kreditforeningernes Grænse, og man staar over for det Forhold, at Hypotekforeningerne i forskellige Tilfælde kræver, at Kreditforeningen skal rykke ned, for at Hypotekforeningen overhovedet vil gaa med til at yde et Laan.

Jeg har fra den sidste Maaned et Eksempel, der klart illustrerer Forholdet. En Mand havde opført en Ejendom, som han ønskede prioriteret, og som blev vurderet til 55 000 Kr. Han lod indhente Tilbud fra to Kreditforeninger. Den ene Kreditforening tilbød ham 21 000 Kr., den anden 23 000 Kr. i første Prioritet. Han antog det sidste Tilbud, og han indhentede derefter et Laanetilbud i en Hypotekforening, der tilbød ham et Laan paa 5 000 Kr., men kun paa Betingelse af, at Kreditforeningen rykkede ned til 21 000 Kr. Det vil altsaa sige, at Hypotekforeningen simpelt hen gaar ind i Kreditforeningens Omraade, og Forholdet bliver det, at den paagældende Mand ikke engang kan laane 50 pCt. i samlet Laan i begge Kreditinstitutioner.

Der synes her at være en Brist i Realkredit. Ogsaa paa dette Omraade kan det vel være vanskeligt at vise en Udvej, men jeg har ved tidligere Lejligheder uden for dette høje Ting gjort mig til Talsmand for, at der som et Middel bl. a. gennemføres en noget kortere Afdragstid for Hypotekerne, og at man i øvrigt overvejede at indføre nye Regler for hele dette vigtige Omtaade. I hvert Fald skulde man mene, at der ved nøgtern Vurdering af Ejendommene ikke var Risiko forbundet med at yde en Realkredit paa indtil 70 pCt. af en Ejendoms Værdi. Hvad er ellers de reale Værdier værd? Kredit- og Hypotekforeningerne burde efter min Mening snarest se at faa indført en anden Praksis end den nu gældende.

I denne Forbindelse kan der være Grund til at pege paa det uheldige i, at stadig større Kapitaler trækkes til Hovedstaden. De sidste Par Aar har det været saadan, at adskillige københavnske Banker har haft en betydelig Pengerigelighed, medens det har knebet for adskillige Provinsbanker at skaffe den nødvendige Kapital, ikke mindst der, hvor en By er i Udvikling. Flere af de københavnske Banker har som Følge af